ГЕОРГИ КАРАСЛАВОВ
УТЕХАТА НА ВОЛА

chitanka.info

Един вол, запретнат в колата, чакаше кротко на малката гара. До него пъшкаше черен, опушен локомотив.

— Ти, приятелю, каква работа вършиш тука? — попита малко пренебрежително волът.

— Движа всичките тези вагони, дето вие ги пълните с любеници — отвърна локомотивът.

— Че ти толкова ли си силен? — погледна го недоверчиво волът.

— Толкова.

— Чудно! — усмихнал се волът. — И досега нищо да не съм чул за тебе! Всички казват: силен като вол.

— Макар че казват така, аз съм по-силен от тебе.

Волът го изгледа крадешком. „Пък може и по-силен да е“ — рече си той. После изведнъж попита:

— Ами с какво се храниш?

— С въглища.

— С въглища? — ококори се волът. — Че как ги ядеш?

— С огън.

— Ти май взе да се шегуваш! — погледна го плахо волът. — Аз те питам най-сериозно.

— И аз най-сериозно ти отговарям — усмихна се локомотивът. — Искаш ли да ти пусна малко вряла вода?

— Ти съвсем за прост ме вземаш — обиди се волът.

В същото време от едно кранче потече вряла вода и изпръска краката на недоверчивия вол.

— Брей! — заподскача изплашен той. — Полека, ще ме попариш! — После рече любезно: — Ела на село да те види и другият добитък. Там никой няма да ми повярва, като им разкажа за теб.

— Не мога, аз се движа само по железопътна линия!

— А! — извика зарадван волът. — Значи, ако господарят ти поиска, не можеш да му откараш един чувал жито на Йорговата воденица в усоето?

— Не мога.

— Че каква работа тогава вършиш? — попита презрително волът и се изпъчи гордо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.